

Listopadový

Amos

Rozhovor

s Žaklin Assadi
s Arinou Kreževskich

Projekt

Odplouváme dál

Nové tváře

na naší škole

Citáty

Vtipy

Koumák Amos

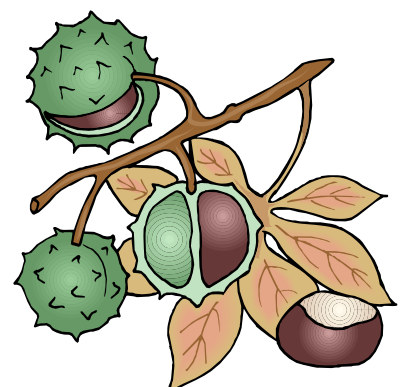
Na skok

**Představujeme
z jiného úhlu
pohledu**

- Ladu Havlíčkovou
- Janu Pojarovou
- Jiřího Vlka
- Ivanu Šulovou

Fotografická soutěž

Otázky pro paní ředitelku

- Na konci uplynulého školního roku se škola potýkala s následky červnové povodně. Podařilo se během prázdnin uvést školu do běžného provozu?

Ano, částečně. Škody ve školních družinách a ve školních dílnách byly ale natolik rozsáhlé, že se rekonstrukce protáhla do podzimních dnů, a to především proto, že prostory dlouho vysychají. Do školních družin se děti vrátily po podzimních prázdninách, školní dílny dosud zejí prázdnotou a čekají na vyschnutí a zařízení novým dílenským nábytkem a náradím. Očekávané znovuzprovoznění předpokládám někdy v lednu nebo v únoru.

- Se začátkem školního roku se objevily na škole nové tváře v řadách zaměstnanců. Jeden z nich, Karel Kurz, funguje na škole jako suplent. Mohla byste tuto funkci objasnit?

Suplent není nic jiného než učitel, který ale nemá své stálé hodiny. Svůj úvazek odučit musí, ale jedná se o hodiny učené za nepřítomné kolegy. Protože jsme poměrně velká škola s početným pedagogickým sborem čítajícím hlavně ženy, a to z velké části mladé s malými dětmi, není o suplování nouze, a tak se pan učitel rozhodně nenudí. I pro děti je to přínos, protože hodiny jsou odučeny, děti se nerozdělují, nevznikají jim prázdniny.

- Vedle učitelů k nám nastoupila i nová vychovatelka ve školní družině. Zvýšila se tedy kapacita družiny? Mohou rodiče své děti ještě do družiny přihlásit?

Ano, kapacitu nám po letech neschválených žádostí kraj konečně navýšil, a tak není problém přihlásit do družiny i děti starší, třeba i z 5. a 6. třídy, pokud to kapacita dovolí. Volno zatím stále je. Kapacita družiny je 120 dětí.

- O Komendě je známo, že se snaží připravovat zajímavé akce a novinky v rámci výuky. Proslýchá se, že od příštího školního roku budeme moci nabídnout rozšířenou výuku angličtiny. Mohla byste nám poskytnout nějaké bližší informace?

Od příštího školního roku se začne vyučovat angličtina u nás ve škole již od první třídy. Bude to 1 hodina týdně a výuka bude probíhat hravou formou. Pro 4. a 5. ročník bychom nabídli kroužek rozšiřující angličtiny jako přípravu na druhý stupeň. I zde totiž od příštího roku chystáme změny. Od 6. ročníku otevřeme vždy jednu jazykovou skupinu s rozšířenou výukou angličtiny. V běžných hodinách angličtiny budou mít tyto děti větší množství učiva a kromě toho budou mít další hodinu vyhrazenou pro anglickou konverzaci. Podmínkou pro přijetí budou výsledky rozřazovacího testu. Noví prvňáci se budou učit psát zjednodušeným písmem Comenia script – více informací bude uvedeno v prosincovém Kralupském zpravodaji.

- V brzké době, již v sobotu 23. listopadu, otevře škola dveře široké veřejnosti. Prozradíte, na co se mohou návštěvníci těšit?

Jako každý rok si mohou návštěvníci prohlédnout všechny prostory školy a samozřejmě je připraveno i plno doprovodných akcí. Za všechny bych zmínila výstavu pexes, představení živého ussurijského tygra (6 měsíců), kosmetické služby, malování na obličeji, vystoupení jednotlivých tříd 1. stupně a další. Bližší informace naleznete na našich webových stránkách.

Vítání prvňáčků

Začátek školního roku patří kvýznamným dnům pro všechny školou povinné, zvláště výjimečný je ale pro ty, co jdou do školy vůbec poprvé.

Na Komendě jsme si pro prvňáčky připravili milé uvítání, aby na začátek své školní docházky měli jen pozitivní vzpomínky.

V devět hodin dopoledne již na prvňáčky i jejich rodiče čekala paní ředitelka Mgr. Jiřina Hereinová spolu s třídní učitelkou Mgr. Markétou Pražákovou a místostarosta pan Libor Lesák. Všichni tři děti přivítali a popřáli jim po celou dobu školní docházky mnoho úspěchů a hezkých zážitků.

Kromě toho vyjukané děti přivítaly oblíbené pohádkové postavičky v podobě čertíka s kašpárkem a odvahu jim dodali také žáci z devátých ročníků, kteří jim budou po celý první rok dělat jakési patrony.

Doufáme, že se prvňáčkům start do školní docházky vydařil a čekají je samé hezké zážitky.

Novinky ze školní družiny

Začátek školního roku probíhal provizorně, protože prostory školní družiny nebyly po povodních ještě provozuschopné. Všechna čtyři oddělení byla umístěna v učebnách prvního stupně. Do svých původních prostor jsme se vrátili po podzimních prázdninách. Družiny byly krásně barevně vymalované a postupně znovu zabydlované.

Během podzimu mohli zájemci z družiny navštívit akci „Tkaní s podzimem“ v kralupském muzeu. Prvňáčci se seznámili s Městskou knihovnou v Kralupech nad Vltavou, kam si pravidelně každý měsíc chodíme půjčovat knížky. Během podzimních prázdnin jsme navštívili ZOO v Praze. Počasí se vydařilo, a tak cesta vlakem i procházka přes Stromovku utekla jako voda. Prohlédli jsme si skoro celou ZOO, hlavně nový domov pro slony a hrochy. Užili jsme si to a příští rok vyrazíme zase.

Další, již tradiční akcí naší družiny je Halloween. Tentokrát připadl na čtvrtek 7. listopadu. Chodba, kde se konal, byla zcela zaplněna rozmanitými strašidly a čarodějnicemi. Všechny masky se představily, zatančily si a zahrály soutěže. Na konci jsme vyhlásili nej masku a všichni účastníci si odnesli drobnou odměnu.

Do školní družiny se můžete přijít podívat v sobotu 23.11, kdy je den otevřených dveří. Budou zde připraveny Hrátky pro rodiče a děti.

Riskuj – češtinářský souboj

Během prvního čtvrtletí se uskutečnila již dvě kola soutěže Riskuj, kde mezi sebou soutěžily dva týmy složené z žáků sedmých ročníků.

V rámci hodin českého jazyka si občas paní učitelka Barbora Černá připravila soutěž pro zpestření výuky, to ale vždy soutěžili proti sobě žáci jedné třídy. Jelikož se děti z paralelních tříd znají a chtěly své znalosti poměřit mezi sebou, vznikl nápad uspořádat mezitřídní soutěž.

Soutěže se účastní pouze dobrovolníci mimo výuku (většinou po obědě), otázky se týkají jak mluvnice, tak literatury, ale i filmu a showbyznysu celkově.

Chtěli byste si také zkusit porovnat své vědomosti a zasoutěžit si? Dejte dohromady minimálně dva týmy po 2 až 4 členech a běžte se domluvit s paní učitelkou Barborou Černou.

Komenda se představuje

Zvolit správnou školu není starostí jen rodičů předškolních dětí a deváťáků, kteří řeší, na kterou střední školu nastoupí, ale týká se to i prvostupňových žáků, jež čeká přestup z vesnických malotřídních škol na větší základní školu v blízkém městě.

V průběhu listopadu navštěvovali vybraní jedinci spolu s paní učitelkou Simonou Novotnou a Barborou Černou okolní základní školy, aby tamějším žákům představili naši Komendu a ukázali jim několik důvodů, proč v září příštího školního roku nastoupit právě k nám. Kromě prezentace plné informací a fotografií s sebou vezli drobné dárečky, školní ročenku, almanachy a pozvánky na den otevřených dveří, který nás za chvíli čeká.

Na školách je čekalo přátelské uvítání. Během hodiny, kterou zde strávili, mohly malé děti pokládat nejrůznější otázky, které je zajímaly.

Prezentace se vydařila a my už přemýšlíme, čím překvapíme zase za rok.

Projekt Odplouváme dál

Projekt „Odplouváme dál“ se v naší škole uskutečnil tento rok poprvé. Měl nám pomoci vybrat si vhodnou školu, kterou bychom zvládli vystudovat vzhledem k našim schopnostem, přístupu ke škole a naší inteligenci.

Projekt je rozdělen na několik fází, které na sebe postupně navazují. První částí projektu nás provázela paní Kuldová, přísně vypadající lektorka, která má projekt na starosti. V první hodině nás poučovala, podle jakých parametrů si máme vybírat školu, jaké typy škol existují, všelijaké obory, typy studií. V druhé hodině jsme vyplňovali dotazník. Vyplňovali jsme v něm naše známky, zájmy, dovednosti, úspěchy, obory a školy, které bychom chtěli studovat. Za tyto dvě hodiny jsme měli hlavy přeplněné informacemi.

Druhá „etapa“ se konala dne 15. října, a to v podobě testů. Jeden veliký test se skládal ze sedmnácti různých částí, jež měly testovat naše schopnosti, vědomosti, povahové rysy, zájmy o různá povolání. Některé části byly časově omezené a především ty nám dávaly podle mého názoru velmi zabrat. „Hříšníci“, kteří v tento den chyběli nebo test nestihli, si mohli dodělat buď doma, nebo následující den ve škole.

Poslední setkání s naší lektorkou se konalo dne 21. října. Byly rozdány výsledky, ihned jsme si je zvědavě prohlíželi. To, co bylo nad naše chápací schopnosti, nám bylo vzápětí vysvětleno. Výsledky testování jsme pak následně prodiskutovali v rámci volby povolání i s naší třídní učitelkou. Tento projekt jistě těm, kteří nevěděli, na jakou školu mířit, pomohl.

Hana Lišková a kol., 9.B

Doporučuji všem ostatním, pomůže vám to. Myslel jsem si, že je to zbytečné, ale naopak mi to velmi pomohlo. (L.S., 9.B)

Testy mi v podstatě k ničemu nepomohly, protože mám školu vybranou už od osmé třídy a jen mi potvrdily, že mám jít na zdravotnické lyceum. Docela mě překvapilo, že mi vyšel hasič. Určitě to bylo dobré pro žáky, kteří nevědí, na jakou školu se hodí. (E.H., 9.B)

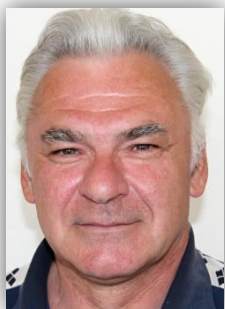
Myslím, že testování naší třídy pomohlo, protože spousta lidí nevěděla, kam má jít. (E.J., 9.A)

I když jsem už měla školu před testem vybranou, tak po vyhodnocení jsem změnila názor. (M.S., 9.A)

Z jiného úhlu pohledu

Po prázdninách jsme se opět vrátili soblíbenou rubrikou Z jiného úhlu pohledu. Pedagogičtí pracovníci naší školy odpovídají na stejnou várku otázek a vy je můžete poznat i trochu jinak než jako učitele stojící před tabulí. V dnešním čísle odpovídá **Jiří Vlk, Jana Pojarová, Ivana Šulová a Lada Havlíčková.**

Které tři věci byste si s sebou vzali na pustý ostrov?

J.V.: Kompas, zápalky, kamarádku.

J.P.: Raději žádné pusté ostrovy.

I.Š.: Rodinu, sportovní náčiní, MT

L.H.: Rodinu, jídlo, sirky.

Jaký dárek Vám zaručeně udělá radost?

J.V.: Zaplacení složenek.

J.P.: Slunečný den.

I.Š.: Kniha.

L.H.: Každý, který je věnovaný z lásky.

Prozradte nám, o co zajímavého jste se kdy vsadili.

J.V.: Nerad se s někým sázím, není to moje osobní disciplína.

J.P.: Nevsázím se.

I.Š.: Moc se nevsázím.

L.H.: Nejsem člověk, který se vsází.

Kdo Vás naposledy potěšil a čím?

J.V.: Paní ředitelka, když mi přidala (práci) ☺

J.P.: To byste se dost divili.

I.Š.: Kamarádka – oslavou.

L.H.: Asi syn, když přinesl trojku z diktátu, nebo kolegyně Katka, která mi věnovala CD s kapelou Zrní.

Jaký máte recept na špatnou náladu?

J.V.: Pocit dobře vykonané práce.

J.P.: Práci.

I.Š.: Sport, procházka lesem.

L.H.: Jít si zacvičit zumbu a dostat to ze sebe, promluvit si s kamarádkami.

Jakou literární nebo filmovou postavou byste chtěl (chtěla) být?

J.V.: Chtěl bych být mráčkem bělavým a chtěl bych se s někým vypařit.

J.P.: Žádnou.

I.Š.: Pátý element.

L.H.: Třeba Táňou Vilhelmovou.

Prozradíte nám Vaše oblíbené životní motto?

J.V.: Každý se občas zamiluje, někdy to dopadne dobře, jindy hůř, protože každé vítězství musí někdo vyplatit prohrou. Ale vždycky přijde chvíle, kdy si vydechneme.

J.P.: Neškodit.

I.Š.: Chodit s hlavou vzhůru po celý rok bývá draze vykoupeno několika čtvrthodinami, které je třeba přečkat.

L.H.: Každý je strůjcem svého štěstí.

Den otevřených dveří na Dvořákově gymnáziu

Koncem září slavilo kralupské gymnázium 90 let od svého založení a v rámci oslav byl uspořádán den otevřených dveří, na který byli pozváni žáci pátých a devátých ročníků.

V pátek 20. září tedy vyrazili v doprovodu svých třídních učitelů do budovy gymnázia na Dvořákově náměstí, kde je čekal zajímavý program.

Ve škole se to již hemžilo řadou návštěvníků a zdejších studentů, kteří se starali o všechny hosty, dělali jim průvodce, společníky a navíc měli ve třídách připravený program.

V každé třídě byl zastoupen nějaký předmět a my si mohli vyzkoušet krátké znalostní kvízy. Za své výsledky jsme pak dostávali známky na malý arch, jakési vysvědčení. Nechyběla zde malá kavárnička, výstava kronik, fotografií, studentských prací.

Na závěr nás v hudebně uvítal ředitel gymnázia Andrej Plecháček, který nás stručně informoval o průběhu přijímacího řízení a o zajímavostech ze života školy.

Názory:

„Nejvíc se mi líbil program s panem ředitelem. Škoda, že nikdo neměl skoro žádné otázky a my nevyužili situace se něco dozvědět. Škola má celkem velký areál, takže si myslím, že se žáci mají dobře.“ (M. S., 9.A)

„Nejvíc mě bavila světelná show. Pan učitel na fyziku mě zaujal. Myslím, že umí věci dobře vysvětlit.“ (K. U., 9.C)

„Bylo vážně fajn, že jsme tam šli, protože jsem byla zvědavá, jak to tam vůbec vypadá a hlavně se tam chci přihlásit. Hezké prostředí bylo na dvoře a hřišti, ale také na terase.“ (K. Š., 9.C)

„Výzdoba se mi na DG líbila nejvíce. Je to tam hodně velké a vůbec jsem se tam nevyznala.“ (T. H., 9.B)

Nejlepší z toho, co jsme procházeli, byla fyzika se světelnou show. Ten učitel z fyziky byl nejlepší, byl rychlý, stručný, zábavný.“ (S. H., 9.B)

„Nejvíc mě dostala vůně z jídelny.“ (L. S., 9.B)

„Po návštěvě DG a OA jsem celkem překvapená. Moje představy a očekávání se úplně lišilo od reality. Kdybych měla dnešní den shrnout, gymnázium je jistě skvělá škola, ale mám nějaké smíšené pocity.“ (K. K., 9.B)

Amos rozhovor

Tak jako i na jiných školách navštěvují naši školu žáci z jiných zemí. Skoro v každé třídě je nějaký cizinec. Ve třídě 7.A je slečna, která je z Ukrajiny, jmenuje se **Žaklin Assadi**. Moc mě zajímá, jak se jí tu líbí a jak se tu mezi námi cítí. Tak jdeme na rozhovor.

Žaklin, jak ses těšila k nám do školy? A jaké byly tvé pocity, když jsi vstoupila do školy?

Těšila jsem se moc. Pocity byly normální, škola tady je větší, než do které jsem chodila.

K nám do školy nyní chodíš druhým rokem, největším problémem asi pro tebe byl český jazyk, vzpomeneš si na svou první hodinu?

Ano, měli jsme český jazyk s paní učitelkou Barborou Černou. Hrozně jsem se jí bála, všichni se tenkrát vyděsili, když paní učitelka Jantačová říkala, kdo nás bude učit češtinu. Paní učitelka najednou zvýšila hlas, až jsem se lekla, nebyla jsem na to zvyklá.

Jak zvládáš školu nyní a jaký je tvůj oblíbený předmět?

Školu zvládám v pohodě. Mám ráda český jazyk.

Mohla bys nám prozradit nějaké rozdíly mezi školou v Čechách a na Ukrajině?

No třeba na Ukrajině na děti nedávají tolik pozor, děti si tam běhají po ulici a nikdo je nehlídá. Tady na děti pozor dávají.

Chtěla by ses v budoucnu vrátit na Ukrajinu?

Nikdy v životě, asi jenom na návštěvu k babičce.

Karolína Fousková, 7.A

Na rozdíl mezi ruskou a českou školou se pak ptala Kateřina Košťová z 9.C své spolužačky **Ariny Kreževskich**.

Arino, mohla bys stručně srovnat školu v Čechách a v Rusku?

V Rusku je vzdělání rychlejší, intenzivnější.

Kde pro tebe bylo učení jednodušší?

Snazší mi přijde česká škola, ale pro mě bylo těžké kvůli češtině.

Jak jsi zvládla naučit se češtinu?

Bylo to těžké, česká gramatika je obtížná.

Mohla bys uvést nějaké výhody a nevýhody vzdělávání v obou zemích?

V Rusku žáci dostávají hodně domácích úkolů, téměř denně píší písemné práce. Škola je i v sobotu a musíte nosit uniformu. Na druhou stranu děti mají tříměsíční prázdniny, školu končí dřív. V Čechách máme méně domácích úkolů, nemůžeme nosit ve škole libovolnou obuv, třeba s podpatky.

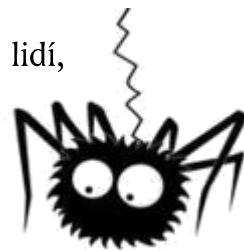
Kateřina Košťová, 9.C

Citáty

- Nenadávejte na počasí, devět z deseti lidí by ani nemohlo začít rozhovor, kdyby se počasí čas od času nezměnilo.
- Jestli najdeš v životě cestu bez překážek, určitě nikam nevede.
- Nabídnout přátelství tomu, kdo chce lásku, je jako dát chleba tomu, kdo umírá žízní.
- Kozel je nebezpečný zepředu, kuň zezadu, hlupák ze všech stran.
- Největším uměním člověka je usmát se, když je mu do pláče.
- Čas je dobrý lékař, ale špatný kosmetik.
- Když ti někdo kope jámu, buď kreativní a udělej z ní bazén.
- Přítel je ten, kdo o vás ví všechno a má vás pořád stejně rád.
- Nikdo není tak chudý, aby nemohl darovat úsměv.

Na skok

Fobie je úzkostná porucha charakterizovaná bezdůvodným strachem z věcí, lidí, situací. Někdo má strach z výšek, z uzavřených prostor, nebo třeba z hadů. V rubrice Na skok nás tentokrát zajímalo, čeho se bojíte vy. Pavouci byli zmiňováni nejčastěji, ale našly se i jiné libůstky. Výběr nejzajímavějších odpovědí si můžete přečíst níže.

Co vám nahání hrůzu, čeho se bojíte?

Jehel a Maršmelounů. (A. Štrofová, 8.A)

Samary z filmů Scary Movie. (P. Prošek, 4.B)

Asi nejvíc se bojím pavouků. Jsou hnusní a chlupatí. (H. Kratochvílová, 9.C)

Nemůžu jezdit výtahem. (K. Oboulmane, 4.B)

Matematiky a zlomků. (R. Horák, 8.A)

Slepice. (V. Vespremiová, 6.A)

Nejvíc asi Pajmový a paní učitelky Barbory Černý ☺ (O. Fidler, 9.B)

Bojím se Fidlera ☺ (F. Lejsek, 9.B)

Vyjmenovaných slov. (M. Rouha, 8.B)

Výšek. Nevylezla bych někam vysoko a nepodívala bych se dolů. (E. Herinková, 9.B)

Asi nejvíc klaunů. (P. Vít, 9.C)

Bojím se bouřky. (M. Hamplová, 8.B)

Fotografická soutěž

Rádi fotíte? Nevyjdete ven bez fotoaparátu v ruce, nebo jen občas vytáhnete mobil a pořídíte nějaký vtipný snímek? Pro vás všechny je tu opět fotografická soutěž, tentokrát na téma **Život ve škole**. Pořídte originální fotku na zadané téma, ať už vtipnou, úsměvnou, nebo dojemnou, zkrátka něčím zajímavou. Hraje se o věčné ceny!

Pravidla:

- 1) Soutěž je určena pro žáky prvního i druhého stupně.
- 2) Každý žák může poslat maximálně **tři** soutěžní **fotografie**
- 3) Fotografie posílejte na email paní učitelky Barbory Černé: cerna.barbora@seznam.cz
- 4) **Uzávěrka** soutěže je **15. 12. 2013**

Nové tváře na naší škole

Jistě jste si všimli, že v pedagogickém sboru přibyly od září nové tváře. S některými učiteli se setkáváte v hodinách, ale jistě by vás zajímalo, odkud k nám přišli a jací vůbec jsou. My vám dnes představíme několik z nich, a to vtipného, avšak rázného suplujícího učitele **Karla Kurze** a usměvavou **Michaelu Koberovou**, třídní učitelku 5.B.

Jak jste se dostali k nám na školu?

M.K.: Složitě. Po dvanácti letech jsem se vrátila do třídy, ze které jsem odešla.

K.K.: Při hledání zaměstnání jsem navštívil i zdejší školu, kde mi bylo nabídnuto místo suplenta.

Jaké jsou zatím dojmy ze školy, z žáků a kolegů?

M.K.: Obdivuji zaměstnance i žáky školy, jak rychle se vypořádali s následky povodně. Škola je dál velmi hezká a přátelská.

K.K.: Dojmy ze školy i z kolegů jsou zásadně kladné. Co se týče žáků, zjistil jsem, že jsou všude stejní. Tedy „hodní a prahnoucí po vzdělání“.

Zkuste sami sebe popsat třemi slovy.

M.K.: Altruistická, někdy naivní, upovídaná.

K.K.: Přátelský, upřímný, zručný.

Prozradte nám, jak trávíte svůj volný čas.

M.K.: Když už nějaký mám, v zimě miluji lyžování a další sněhové radovánky. Ráda cestuji a poznávám nové lidi i věci.

K.K.: Svůj volný čas nejraději trávím soustružením dřeva a stavbou plastických modelů.

Komenda má talent

Vynikáte v hudbě, tanci, zpěvu? Umíte kouzlit, zahrát vtipnou scénku? Tak se můžete těšit na oblíbenou soutěž **Komenda má talent**. Pokud máte zájem se zúčastnit, přihlaste se předběžně u paní učitelky Barbory Černé. Na lísteček napište jméno, třídu a aktivitu, s níž budete soutěžit. Soutěžit mohou jednotlivci i skupinky.

Termín konání: **10. 12. 2013** od 13:00

Uzávěrka přihlášek: 5. 12. 2013

Koumák Amos

Lidé touží být v něčem nej – největší, nejmenší, nejtenčí, zkrátka nejlepší. A my jsme pro vás opět vykoumali rekordy a zajímavosti z různých oblastí života.

Největším nosem se může chlubit Mehnet Ozyurek z Turecka má podle měření z roku 2010 nos dlouhý od kořene po špičku 8,8 cm. Pánové z komise rekordů asi zapomněli na Pinochia :)

Je známo, že čtyřlístky přinášejí štěstí. Najít čtyřlístek není vůbec jednoduché, ale někdy se zadaří najít i jetel s více lístky. Světový rekord pro nejvíce listů na stonku jetelu (*Trifolium repens L.*) je 18. Tento unikát byl objeven Shigeo Obarou z Hanamaki v Japonsku 25. května 2002.

Na severu Litvy se každý rok staví z přebývajících slámy městečko ze slámy, které se s příchodem zimy spálí. Tato atrakce vždy přiláká mnoho turistů. Sláma je pro Litevce součástí folkloru, tradičně z ní vyrábějí figurky, jimiž ozdobí vánoční stromček.

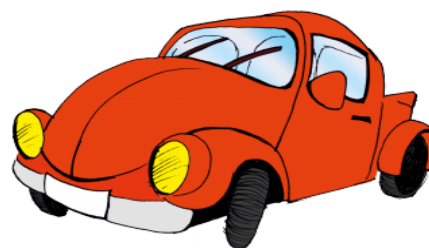
Orel má na sobě údajně průměrně 7000 pírek. Ten, kdo to počítal, musel mít vážně velkou trpělivost :)

Říká se „pilný jako včelička“, ale co teprve mravenec! Mravenci prý nikdy nespí, pracují 24 hodin denně. Klobouk dolů!

Každý z nás by měl dodržovat základní hygienická pravidla. Zubní kartáčky se používají až od roku 1780. Čím si dřív asi lidé čistili zuby?

Také rádi posíláte pohledy z dovolených, z táborů a z různých výletů? A máte ještě větší radost, když v poštovní schránce dopis najdete? Údajně bylo zjištěno, že 93 % pohlednic kupují ženy.

Nejoblíbenější barva auta je stříbrná. Nejbezpečnější jsou pak vozy červené. Patrně proto, že jejich barva zastrašuje ostatní řidiče a oni si před nimi dávají pozor.

Vyhlášení výsledků soutěže Trojměstí očima dětí

V pátek 1. listopadu vyrazili vybraní žáci naší školy společně s paní učitelkou Mlsovou do Neratovic, kde se konalo vyhlášení výtvarné soutěže „Trojměstí očima dětí“. Soutěže se zúčastnili žáci základních škol ze třech partnerských měst, a to z Kralup nad Vltavou, Mělníka a Neratovic.

Samotné vyhlášení se konalo v neratovickém kulturním domě, kde byly naše výtvary vystaveny. Po zhlédnutí našich obrazů jsme se vydali do kinosálu. Tam jsme obsadili nejvýše položenou řadu a čekali na desátou hodinu, kdy proběhlo ocenění 57 nejlepších prací. Pro

všechny, tedy i pro ty, kteří nebyli oceněni, byl přichystán film *Já padouch 2* ve 3D. Jakmile se zhasla světla a spustily se první snímky filmu, všichni začali nadšeně vriskat a tleskat. V tu chvíli vypadalo kino jako zoologická zahrada. Během filmu se publikum občas upřímně zasmálo.

Když komediální film skončil, všichni poděkovali hlasitým potleskem a po skupinách se odebírali ven. U východu z kinosálu ještě každý dostal sáček sladkých bonbónů. Nám už pak nezbývalo nic jiného než počkat na vlak a vydat se zpět do Kralup nad Vltavou.

B. Týřová, M. Nedbalová, 9.B

Povídky od jednoho písmenka

V rámci hodin českého jazyka se žáci z 9.B pokoušeli napsat krátké povídky, v nichž by všechna slova začínala stejným písmenem. Přesvědčili se, že úkol to není zrovna jednoduchý, avšak nakonec se s tím vypořádali a vy můžete posoudit, jak se jim to povedlo.

Prekérní příhoda (O. Fidler, M. Pospíšil)

Petr pod postelí psal Pavle pravdivé přání. Po polední pauze Petr Pavle přání přečetl, potom pozval Pavlu po práci. Pizza plněná paprikami, posypaná párky. Po pizze padnul Petr Pavle pod podpatky. Pavla plakala. Přišel Pavel, pravý partner Pavly. Pavel praštil pěstí Petra. Petr padnul před Pavlu. Pavla peskuje: „Pavle, přestaň!“ „Proč?“ Petr pod podpatky povídá: „Protože půjdu po Pavle pořád.“ Potom Pavel prosil Pavlu: „Pojď, prosím.“ Potom Pavel povídá: „Papa, pospíchám pro Petru.“

Pošli posla pro pivo (T. Holubová, M. Hladká)

Petr povídá Pepovi: „Pepo, půjdeš prosím pro pivo?“ „Panebože,“ poví Pepa. Postupně prochází přepychovou předsíní podél poschodí. Poté prochází průchodem po podlaze. Po příliš podivné procházce přijde Pepa pro pivo. Panu Podivínskému přišlo příliš přehnané přemlouvání prťavého Pepíčka. „Petr poslal prcka pro pivo? Pokárám Petra, povaleče.“ Podivínský podal Pepíčkovi pivo. Pepíček poděkuje. Pádí polní pěšinou podél potůčku. Pospíchá poněkud přehnaně. Pepa pozoruje ptáčky. Potom prkenně přepadne přes porostlý pařez. Pád pokračuje. Pepa poté pokyvuje palicí pod plotem. Pohne palicí po pivu. Pivo pění pod polním plevelem. Petr pravděpodobně praští Pepu. Po příchodu Pepy Petr povídá: „Pivo Podivínský propil?“ „Pravděpodobně pivo propil plevel,“ poví Pepa. „Petka praskla, poté pivo prolilo po poli pramalý potůček,“ poví Pepa polekaně. Petr probrečel půlnoc. „Pepu posílat pro pivo...příště pošlu Pepínu.“

Pohřeb (B. Týřová, H. Lišková)

„Počkej,“ pískla Petra. „Počkej přec.“ Patrik poskočil. „Pane, pospícháte. Pozastavte pohyby.“ „Pozor, Popokatepetl padá!“ Prchli. Pršelo. Patrik políbil Petru. „Petrně potřebuješ pomoc,“ podotkla Petra. „Počkej, přinesu papírový pytlík plný pochutin.“ Přinesla. Po pauze popíjeli pivo. „Páni, pizza!“ podotkla Petra. Pozřela. Pošla. Patrikovi právě přeskočilo. Pobíhá po pláni plné pelyňku. Přestalo pršet. Přišel Pepa, pohřební průvod, policejní psi. Pohřbili Petru pod pelyňkovou pláň. Plakali.

Vaše stránka

V této rubrice dáváme prostor jen a jen vám a vašim pracím, vzkazům nebo obrázkům. Tentokrát se s vámi podělíme o *sonet* od B. Týřové a M. Nedbalové z deváté třídy, o básničku na téma *Moucha* od Martiny Exnerové ze 7. B a také o báseň od Alexandry Horákové ze 3.B, za což jsme velmi rádi, protože se nestává příliš často, že by do časopisu přispívali i žáci z prvního stupně.

Bud' za mne vdána

Vznáším se nad temnou krajinou,
ptáci i srnky utichnou.
Necítím již konečky prstů,
uvnitř těla zcela mrznu.

Kéž mohl bych spatřit
tvou krásu a žal.
Kéž mohla bys mi patřit.
Za ženu bych si tě vzal.

Husina stoupá, cítím hlad,
připadám si stále mlád.
Začínám se bát.

Srdce mi křehne,
krev mi tuhne.
Bezhlavě křičím do prázdna.

Moucha

Ahoj, já jsem moucha,
jmenuji se Troucha.
Létám každý den
světem tam a sem.
Létala jsem Českem,
Japonskem a Řeckem.
Bylo to vzrůšo,
naší řečí můšo.
Viděla jsem Pražský hrad,
po chodbách byl strašný smrad.
Potom mě zabili,
plácačkou ubili.
Konal se pohřeb,
policajt vraha doběh.
Sedí za to ve vazbě,
přivázali ho k hrazdě.
Byl to jeden kluk,
ale nikomu ani muk!

Už je září

Alexandra Horáková

Už je září, už je škola,
máma křičí: „Škola volá!“
Táta zase: „Už je klid,
Od těch dětí zlobivých.
Já mám školu ale ráda,
mám tam totiž kamaráda.
Je pilný jak včelka,
chválí ho paní učitelka.
Chodím do třídy 3.B,
krásné, ale zlobivé.
Děti tam zlobí o sto šest,
štěkají na sebe jako pes.
A když jdu odpoledne ze školy,
myslím jen na úkoly.
Pak si je ještě připomenu,
stejně je vždy zapomenu.

Vtipy

Povídá jeden šnek druhému: „My šneci to nemáme jednoduchý. Před měsícem mi utekla žena a támhle ji ještě pořád vidím!“

Policejní loď pluje kolem malého ostrůvku. Kapitán se dívá dalekohledem a vidí, jak po břehu pobíhá a zoufale mává otrhaný, zarostlý muž.

„Nevíte, kdo to je?“ ptá se prvního důstojníka.
„Nemám tušení, pane kapitáne, ale každý rok, když tudy projíždíme, vždycky takhle vyšiluje.“

Přijde naštvaný zajíc do baru, vykasá si rukávy a zařve:

„Kdo mi zmlátil bráchu?!“

„Já,“ zvedne se medvěd, „a co jako má být?“

„Ále, nic, dobřeš udělal.“

Pan učitel vysvětluje žákům: „Tak děti, co se stane, když se zvířátku narodí miminko? No přece kráva se okraví, kočka se okotí... Co bys řekla třeba ty, Maruško?“

Holčička povídá: „Slepička se oslepičí.“

„Výborně!“ pochválí ji kantor.

Přihlásí se Pepíček a říká: „Prosím, a žralok se ožral!“

Pepíček zvedl telefon a po chvílce poslušání povídá: „A který šéf mého tatínka vy jste? Ten špekoun, nebo ten hlupák?“

Ptá se policista náčelníka: „Pane veliteli, umí krokodýlové létat?“

„Samozřejmě, že neumí.“

„A skutečně neumí létat?“

„Skutečně neumí.“

„Ale generál povídal, že umí létat.“

„No, trochu létat umí.“

Sedí blondýnka v pizzerii, číšník jí přinese pizzu a ptá se jí:

„Chcete ji rozkrojit na 6 nebo na 12 dílků?“

Blondýnka odpoví: „Na 6, já bych 12 nesnědla.“

„Jean, přineste mi klavír.“

„Proč pane?“

„Zapomněl jsem si na něm doutník.“

Zvláštní poděkování za finanční podporu školy po červnové povodni patří společně:

Mercedes-Benz

The best or nothing.

Mercedes-Benz Financial

alza.cz

RECYKLO
HRANÍ